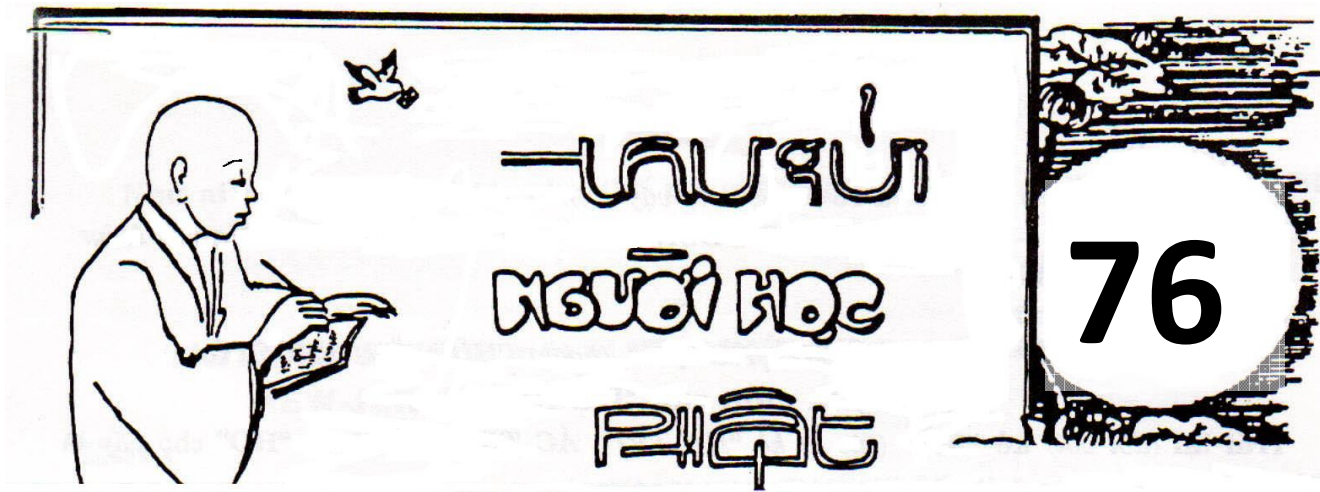

Do Bồ Tát Giới BẢO-ĐĂNG biên soạn
PHÁP-HOA PHẬT-TỰ - MẬT-TỊNH ĐẠO-TRÀNG
1107 E. 32nd St. Tucson, AZ 85713 – Tel : (520) 623-8409
Web site : www.dharmaflower temple.com

(Tiếp theo kỳ trước)

Trong Kinh ĐẠI-BI, đức QUÁN THẾ ÂM Bồ Tát, có lời dạy rằng :

- “Bạch Đức THẾ-TÔN,

Con nhớ vô-lượng ức kiếp về trước...

Có PHẬT ra đời, hiệu là THIÊN QUANG VƯƠNG TỊNH-TRỤ NHƯ-LAI. Đức PHẬT ấy vì THƯƠNG NGHĨ ĐẾN CON, và TẤT CẢ CHÚNG SANH.

Nên :

Nói ra môn QUẢNG ĐẠI VIÊN MÃN VÔ NGẠI ĐẠI-BI TÂM ĐÀ-RA-NI.

NGÀI lại dùng tay sắc vàng, xoa nơi đầu CON *(thọ-kỳ)* mà bảo rằng :

- “Thiện Nam-Tử, Ông nên thọ-trì TÂM-CHÚ này, và vì :

KHẮP TẤT CẢ CHÚNG-SANH TRONG CỠI NƯỚC Ở ĐỜI VỊ-LAI

Mà :

LÀM CHO HỌ ĐƯỢC SỰ LỢI ÍCH, AN VUI LỚN.

Lúc đó,

Con mới ở ngôi SƠ-ĐỊA *(Bồ-Tát ngôi HOAN HỖ ĐỊA, trong hàng THẬP ĐỊA Đại BỒ-TÁT)*, vừa nghe xong Thần-chú này, liền :

Chúng vượt lên ĐỆ BÁT ĐỊA *(BẤT ĐỘNG ĐỊA thứ 8 của hàng THẬP ĐỊA Đại BỒ-TÁT)*.

Bấy giờ Con rất vui mừng, liền phát thệ rằng :

- Nếu trong đời vị-lai, Con có thể làm lợi ích, an vui cho tất cả chúng sanh với THẦN-CHÚ này, thì xin khiến cho :

- THÂN CON LIỀN SANH RA NGÀN TAY, NGÀN MẮT.

Khi Con phát thệ rồi, thì :

- NGÀN TAY, NGÀN MẮT ĐỀU HIỆN ĐỦ NƠI THÂN.

(Phụ giảng :

(Đây là nguyên do chánh vì sao mà Đức QUÁN THẾ-ÂM Bồ-Tát có đến MỘT NGÀN CÁNH TAY, và MỘT NGÀN CON MẮT.

Và từ đó đến nay (từ đời Đức PHẬT THIÊN-QUANG VƯƠNG TỊNH TRỤ NHƯ-LAI đến đời Đức PHẬT THÍCH-CA MÂU-NI), Con vẫn :

TRÌ TỤNG THẦN-CHÚ NÀY, CHƯA HỀ QUÊN BỎ ⁽¹⁾

Do sức TRÌ-TỤNG ấy, Con không còn CHỊU THÂN BÀO-THAI (tức là luôn được HOÁ-SANH nơi THAI SEN), thường : - GẶP PHẬT NGHE PHÁP.

Nếu có Vị Tỳ-Kheo, Tỳ-Kheo Ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di hay Kẻ Đồng Nam, Đồng Nữ nào, muốn:
TỤNG TRÌ CHÚ NÀY.

Trước tiên phải :

PHÁT TÂM TỪ-BI ĐỐI VỚI CHÚNG-SANH.

Và sau đây, y theo CON mà phát nguyện rằng :

- "Nam-mô ĐẠI-BI QUÁN THẾ-ÂM,
Nguyện Con mau biết tất cả PHÁP.
- Nam-mô ĐẠI-BI QUÁN THẾ-ÂM,
Nguyện Con mau được "MẮT TRÍ-HUỆ".
- Nam-mô ĐẠI-BI QUÁN THẾ-ÂM,
Nguyện Con : - MAU ĐỘ CÁC CHÚNG-SANH.
- Nam-mô ĐẠI-BI QUÁN THẾ-ÂM,
Nguyện Con SỚM ĐƯỢC PHƯƠNG-TIỆN KHÉO ⁽²⁾
- Nam-mô ĐẠI-BI QUÁN THẾ-ÂM,
Nguyện Con mau lên thuyền BÁT-NHÃ.
- Nam-mô ĐẠI-BI QUÁN THẾ-ÂM,
Nguyện Con sớm được qua biển KHỔ ⁽³⁾
- Nam-mô ĐẠI-BI QUÁN THẾ-ÂM,
Nguyện Con mau được GIỚI, ĐỊNH, ĐẠO.
- Nam-mô ĐẠI-BI QUÁN THẾ-ÂM,
Nguyện Con sớm lên non NIẾT-BÀN.
- Nam-mô ĐẠI-BI QUÁN THẾ-ÂM,
Nguyện Con mau về nhà VÔ-VI.
- Nam-mô ĐẠI-BI QUÁN THẾ-ÂM,
Nguyện Con sớm đồng thành PHÁP-TÁNH ⁽⁴⁾

(1)- Chính ở nơi Đức Quán Thế-Âm Bồ-Tát là Tông chủ của Thần chú ĐẠI-BI đây, mà mãi từ đời PHẬT TQV/TT/NHƯ-LAI đến đời PHẬT THÍCH CA bây giờ (và mãi-mãi về sau) vẫn còn :

Trì tụng ĐẠI-BI chưa từng tạm quên và buông bỏ, huống hồ chi là chúng ta đây hay sao ?

Vậy nên :

Phải cố gắng trì tụng Thần chú ĐẠI-BI này chớ đừng quên, đừng bỏ mà tự phụ ở chính mình. Đáng tiếc lắm !!

(2)- **Phương tiện khéo** : Tức là dùng THIỆN XẢO PHƯƠNG TIỆN để có đầy đủ sức ĐỘ KHẮP CHÚNG-SANH.

(3)- **Biển KHỔ** : Trong biển KHỔ (khổ hải) này (mắt thường của chúng sanh không thể nhìn thấy được, vì NÓ không có ở cõi này, mà ở khoảng giữa của 2 cõi Trời DỤC GIỚI và SẮC GIỚI) có vô lượng thân xác của tất cả chủng loại chúng sanh chết chìm và nổi trôi trong đó. THẬT LÀ KHỔ BIẾT BAO.

Trong đó cũng có đến vô lượng "thân xác QUÁ-KHỨ" của mình nữa, đã và đang bị chết chìm, nổi trôi nơi biển khổ này, ấy vậy mà chúng ta đâu hay biết !! Thương thay.

- Nếu on Hướng về nơi NON ĐAO (Tức là Địa ngục đao sơn).
NON ĐAO tức thời liền sụp đổ.
- Nếu on hướng về LỬA, NƯỚC SÔI.
(là một loại Địa ngục LỬA (Hoả ngục) và DẦU SÔI).
Nước sôi, Lửa cháy, tự KHÔ, TẮT.
- Nếu con hướng về cõi ĐỊA NGỤC,
ĐỊA NGỤC liền mau tự tiêu tan.
- Nếu con hướng về loài NGẠ QUỲ (Quý đối) ⁽⁵⁾
NGẠ QUỲ liền được tự NO ĐỦ.
- Nếu con hướng về CHÚNG TU-LA,
TU-LA Tâm ác tự ĐIỀU PHỤC.
- Nếu con hướng về CÁC SÚC SANH,
SÚC SANH tự được TRÍ-HUỆ LỚN.⁽⁶⁾

Khi :

Phát lời NGUYỄN ấy xong, chí tâm xưng danh hiệu của CON (Tức là niệm câu : - Nam-mô QUÁN THẾ-ÂM BỒ-TÁT (niệm càng nhiều càng tốt). Lại chuyên NIỆM DANH HIỆU BỐN SỰ CON là :
Đức A-DI-ĐÀ NHƯ-LAI (tức là niệm câu : - Nam-mô A-DI-ĐÀ PHẬT)

Kế đó,

TIẾP TỤNG TRÌ ĐÀ-RA-NI THẦN CHÚ NÀY!

Nếu chúng-sanh nào trong một ngày đêm :

TỤNG NĂM BIẾN CHÚ “ĐẠI-BI”

Thì sẽ :

DIỆT TRỪ ĐƯỢC TỘI, NGHIỆP NẶNG TRONG NGÀN MUÔN ỨC KIẾP SANH-TỬ ⁽⁷⁾

⁽⁴⁾- **Thân Pháp-Tánh** : là Thân của người (đã) thành đạo, giải thoát. Theo ý của câu KỆ như sau :

Áo-hoá không thân tức PHÁP-THÂN (chứng đạo ca). Vì thế nên gọi PHÁP THÂN là Thân VÔ HÌNH TƯỚNG, VÔ SANH DIỆT là như vậy.

⁽⁵⁾- **Nga-quỷ** : Tức là loài Quý đối, do vì khi còn sống gieo NHÂN tham lam, ích kỷ, bòn sẻn, chỉ biết có riêng mình, chớ không hề biết Bố thí (cho người nghèo đói), cúng dường đến các bậc đáng cúng dường, giữ riêng đồ ăn uống cho cá nhân mình dùng chớ không bố thí cho bất cứ một ai nghèo đói và cần đến cả.

(Có 3 loại Nga Quý : (Nga : - là đối)

- 1/- **VÔ TÀI NGẠ QUỲ** : Là loại Nga quý suốt đời chịu đói khổ, hoặc không bao giờ nghe đến tên thức ăn, thức uống, như có đồ ăn, đồ uống đưa vào miệng, thì các thức ăn, uống ấy lập tức hoá thành ra LỬA và MÁU MŨ.
- 2/- **THIẾU TÀI NGẠ QUỲ** : (Còn gọi là Tiểu tài Nga quý) : Là loại Nga Quý có ăn được chút ít máu mủ, phần tiểu (nơi cầu xị, hoặc các chỗ có nhiều máu mủ - (như nhà thương, nhà xác....)
- 3/- **ĐA TÀI NGẠ QUỲ** : Loại Nga Quý này ăn được các thức ăn của người phế bỏ (đồ ăn thiêu, thúi), ăn được máu huyết (thực nhục), đôi khi còn hưởng được các món đồ cúng-tế nữa.

⁽⁶⁾- Bởi vì Súc-Sanh bị cái nghiệp SI-MÊ (ngu si) không biết gì là Tam Bảo hay PHẬT...là gì hết, dù cho Nó có KHÔN có NGOAN cho thế mấy đi nữa (như loài chó), nên phải : - NGUYỄN CHO SÚC SANH ĐƯỢC TRÍ-HUỆ là vì lý-do như vậy.

⁽⁷⁾- **Ngàn muôn ức kiếp** : 1000 x 10.000 x 100.000 kiếp sanh tử. Là một con số vô lượng tội nghiệp mà Ta đã tạo ra trong thời gian rất lâu dài, ấy vậy mà trong kiếp này chỉ cần nhất tâm, chí thành...(không nghi ngờ, không phân biệt, giữ tâm trong sáng mà trì) : 5 biến Chú ĐẠI-BI một ngày, hoặc hơn nữa....

Thì : - Tất cả vô lượng TỘI NGHIỆP ấy thấy đều được TIÊU TRỪ hết.

Vì thế cho nên :

Thần chú **QUẢNG ĐẠI VIÊN MÃN, VÔ NGẠI ĐẠI BI, TÂM ĐÀ-RA-NI** này, thần lực không thể nghĩ bàn.

Vì sự lợi ích cho tất cả Phật tử, hiện tại và tương lai...

Mà Tôi (*Viện Chủ*) mới quyết định hướng dẫn cho chư Phật-tử nơi Đạo-tràng **MẬT-TỊNH** tại **PHÁP-HOÀ TỰ** Tucson, Arizona này, từ nay trở đi nên lấy Thần chú **QUẢNG ĐẠI VIÊN MÃN, VÔ NGẠI ĐẠI-BI, TÂM ĐÀ-RA-NI** này làm **CHÁNH** trong con đường tu **MẬT-TỊNH** của mình.

Bởi vì,

Người trì tụng **ĐÀ-RA-NI** này, khi thốt ra lời nói chi, hoặc **THIỆN** hoặc **ÁC**, tất cả :

- **Thiên MA, Ngoại đạo,**
- **Thiên, Long, Quỷ, Thần.**

Đều :

- **Nghe thành ra tiếng PHÁP ÂM THANH-TỊNH.**

Đối với Kẻ ấy **HỌ** sẽ :

- **Sanh lòng cung kính, tôn trọng như PHẬT.**

Người nào trì tụng **ĐÀ-RA-NI** này, nên biết :

1/- Người ấy chính là **TẠNG PHẬT THÂN.**

Vì : **99 ức hằng-hà-sa** chư **PHẬT** thấy đều yêu-quý .

(Phụ-chú :

(Vì thần-chú ĐÀI-BI này do 99 ức Hằng hà-sa chư PHẬT quá khứ nhập vào trong CHÁNH-ĐỊNH mà tuyên thuyết ra, nên có người nào tin ưa, quý trọng, trì tụng CHÚ này Quý NGÀI (chư PHẬT) thấy đều yêu quý, là như vậy).

2/- Nên biết :

- Người ấy chính là **TẠNG QUANG-MINH.**

Vì : **Ánh sáng (ánh quang-minh)** của tất cả **NHƯ-LAI** đều chiếu đến nơi mình.

3/- Nên biết :

- Người ấy chính là **TẠNG TỬ-BI,**

Vì : **Thường dùng ĐÀ-RA-NI (này)** cứu độ chúng sanh .

4/- Nên biết :

- Người ấy chính là **TẠNG DIỆU PHÁP**

Vì : **Nhiếp hết tất cả các môn ĐÀ-RA-NI (Thần chú).**

5/- Nên biết :

- Người ấy chính là **TẠNG THIỀN ĐỊNH**

Vì : **Trăm ngàn TAM-MUỘI** thấy đều hiện tiền.

6/- Nên biết :

- Người ấy chính là **TẠNG HƯ KHÔNG**

Vì : **Hằng dùng KHÔNG HUỆ** quán sát chúng sanh.

7/- Nên biết :

- Người ấy chính là **TẠNG VÔ-UÝ**

Vì : **Thiên, Long, Thiện Thần THƯỜNG THEO HỘ TRÌ.**

8/- Nên biết :

- Người ấy chính là **TẠNG DIỆU NGŨ**.

Vì : **Tiếng ĐÀRANI trong miệng tuôn ra BẤT TUYỆT**.

9/- Nên biết :

- Người ấy chính là **TẠNG THƯỜNG TRỤ**

Vì : **Tam-tai, Ác kiếp KHÔNG THỂ LÀM HOẠI**.

10/- Nên biết :

- Người ấy chính là **TẠNG GIẢI THOÁT**

Vì : **Thiên MA, Ngoại đạo KHÔNG THỂ BỨC NÃO**.

11/- Nên biết :

- Người ấy chính là **TẠNG DƯỢC VƯƠNG**.

Vì : **Thường dùng ĐÀRANI (này) TRỊ BỆNH CHÚNG SANH**.

12/- Nên biết :

- Người ấy chính là **TẠNG THẦN THÔNG**,

Vì : **Tự-tại dạo chơi 10 phương cõi PHẬT**.

Công-đức Người ấy khen-ngợi **KHÔNG THỂ CÙNG**.

(Phụ-chú :

Vì các điều **ĐẠI LỢI-ÍCH** nêu trên và (nơi các trang trước) thành-thật mong muốn và :

KHUYẾN-KHÍCH CHƯ PHẬT-TỬ KHẮP NƠI, PHẢI NÊN CỐ-GẮNG :

Và : - **TINH-TẤN**,

Mà : - **TRÌ CHÚ ĐẠI-BI** đừng buông bỏ.

Nếu muốn :

Được **ĐẠI LỢI ÍCH** trong đời sống **HIỆN TẠI**, lẫn **TƯƠNG LAI**, và **MÃI MÃI VỀ SAU** trong cuộc đời của mình, rồi dùng đấy mà :

CỨU-TRỪ KHỔ NẠN (cùng đem lại những lợi-ích tốt đẹp) **CHO MÌNH**, VÀ **TRỪ NHỮNG THỨ PHIỀN NÃO** khác **CHO TẤT CẢ CÁC LOẠI CHÚNG SANH**.

Lành vậy thay !!

NAM-MÔ QUÁ KHÚ VÔ LƯỢNG KIẾP :

CHÁNH PHÁP-MINH NHƯ-LAI,

hiện-tiền QUÁN THỂ-ÂM TỰ-TẠI BỒ-TÁT MA-HA TÁT (3 lần, 3 lạy).

Trước hết,

SAO GỌI LÀ CỨU TRỪ KHỔ NẠN CHO MÌNH ?

Bởi vì trong Kinh **ĐẠI-BI**, đức **QUÁN THỂ-ÂM BỒ-TÁT** có dạy lời chắc thật rằng :

- **“Bạch Đức Thế-Tôn,**

Nếu các hàng TRÒI, NGƯỜI tụng trì thần-chú ĐẠI-BI, thì :

a/- KHÔNG BỊ 15 việc CHẾT XẤU.

Và sẽ được :

b/- 15 CHỖ SANH TỐT.

Thế nào là 15 việc CHẾT XẤU ?

Đó là :

1/- Không bị chết do : - Đói khát, khốn khổ.

2/- Không bị chết do : - Gông tù đánh đập.

- 3/- Không bị chết do : - Oan gia thù địch.
- 4/- Không bị chết do : - Giữa quân trận chém giết nhau.
- 5/- Không bị chết do : - Cọp, sói cùng các ác thú tàn hại.
- 6/- Không bị chết do : - Rắn, rít độc cắn.
- 7/- Không bị chết do : - Nước trôi, lửa cháy. ⁽⁸⁾
- 8/- Không bị chết do : - Phạm nhầm thuốc độc.
- 9/- Không bị chết do : - Loài sâu trùng độc làm hại.
- 10/- Không bị chết do : - Điên cuồng, mê loạn.
- 11/- Không bị chết do : - Té cây, té xuống núi.
- 12/- Không bị chết do : - Bị người ác trù ếm.
- 13/- Không bị chết do : - Tà Thần, ác Quỷ làm hại.
- 14/- Không bị chết do : - Bệnh ác lâm thân. ⁽⁹⁾
- 15/- Không bị chết do : - Phi mạng tự hại. ⁽¹⁰⁾

Tụng, Trì thần-chú ĐẠI-BI :

KHÔNG BỊ 15 VIỆC CHẾT XẤU NHƯ TRÊN !

Còn sao được gọi là 15 chỗ SANH TỐT ?

Đó là các việc :

- 1/- Tuỳ theo chỗ SANH : - Thường gặp đấng Quốc-Vương (Vua) hiền-lành.
- 2/- Tuỳ theo chỗ SANH : - Thường ở cõi nước An-lành,
- 3/- Tuỳ theo chỗ SANH : - Thường gặp thời đại tốt. ⁽¹¹⁾
- 4/- Tuỳ theo chỗ SANH : - Thường gặp bạn lành.
- 5/- Tuỳ theo chỗ SANH : - Thân căn thường được đầy đủ. ⁽¹²⁾
- 6/- Tuỳ theo chỗ SANH : - Đạo tâm thuần thực.
- 7/- Tuỳ theo chỗ SANH : - Không phạm cấm giới.
- 8/- Tuỳ theo chỗ SANH : - Thường được quyền thuộc hoà thuận, có ân-nghĩa.
- 9/- Tuỳ theo chỗ SANH : - Vật dụng, thức ăn uống thường được đầy đủ.
- 10/- Tuỳ theo chỗ SANH : - Thường được người cung-kính, giúp đỡ.
- 11/- Tuỳ theo chỗ SANH : - Tiền của, châu báu, không bị kẻ khác cướp đoạt.
- 12/- Tuỳ theo chỗ SANH : - Những việc mong cầu, đều được toại nguyện.
- 13/- Tuỳ theo chỗ SANH : - Thường được thấy PHẬT, nghe PHÁP.
- 14/- Tuỳ theo chỗ SANH : - Thường được Long, Thiên, Thiện Thần thường theo ủng-hộ.
- 15/- Tuỳ theo chỗ SANH : - Khi nghe chánh Pháp, ngộ giải nghĩa sâu.

Nếu Kẻ nào trì tụng chú ĐẠI-BI TÂM ĐÀ RA-NI này sẽ được 15 :

⁽⁸⁾- Nước trôi : Như nước lục lợi, chìm ghe nơi sông biển sóng gió.

Lửa cháy : Như cháy nhà, cháy rừng, hoả hoạn....

⁽⁹⁾- Bệnh ác lâm thân : Như bị các chứng bệnh khổ như bệnh ung-thư và các chứng bệnh nan-y bất trị khác (Tứ chứng nan-y : - Phong, Lao, Cùi, hủi).

⁽¹⁰⁾- Phi mạng tự-hại : Như tự-tử, tự mình huỷ hoại tánh mạng mình.

⁽¹¹⁾- Thời đại tốt : Như là gặp được quốc gia thanh bình, thanh-trị....không có chiến tranh, giặc-giả.

⁽¹²⁾- Thân căn đầy-đủ : Không bị tật nguyền, không bị quái-thai, quý tướng....

Chỗ SANH TỐT như thế !!

Cho nên :

Tất cả hàng **TRỜI, NGƯỜI** đều :

- **THƯỜNG NÊN TỤNG, TRÌ,**
- **CHỖ SANH LÒNG BIẾNG TRỀ.**

Khi Đức **QUÁN THẾ-ÂM BỒ**-Tát nói lời ấy rồi, liền ở trước chúng hội, chấp tay đứng thẳng, đối với chúng-sanh khởi lên lòng **TỪ-BI**, mở mặt mỉm cười, nói chương cú màu-nhiệm :

QUẢNG-ĐẠI VIÊN-MÃN, VÔ-NGẠI ĐẠI-BI TÂM ĐÀ RA-NI rằng :

(Âm Việt :

Nam mô Đại-bi Hội-thượng Phật Bồ-tát. (3 lần) o

Thiên thủ thiên nhãn vô ngại đại-bi tâm đà-la-ni.

Nam mô hắc ra đất na đa ra dạ da.

Nam mô a rị da bà lô yết đế, thước bát ra da, bồ-đề tát đỏa bà da, ma ha tát đỏa bà da, ma ha ca lô ni ca da. Án tát bàn ra phạt duệ, số đất na đất tóa.

Nam mô tất kiết lật đỏa, y mông a rị da, bà lô kiết đế, thất Phật ra lăng đà bà.

Nam mô na ra cần trì hê rị, ma ha bàn đa sa mế, tát bà a tha đậu du bằng, a thệ dụng, tát bà tát đa, na ma bà tát đa, na ma bà dà, ma phạt đạt đậu, đát diệt tha. Án, a bà lô hê, lô ca đế, ca ra đế, di hê rị, ma ha bồ đề tát đỏa, tát bà tát bà, ma ra ma ra, ma hê ma hê, rị đà dụng, cu lô cu lô, kiết mông độ lô độ lô, phạt xà da đế, ma ha phạt xà da đế, đà ra đà ra, địa rị ni, thất Phật ra da, dá ra dá ra. Mạ mạ phạt ma ra, mục đế lệ, y hê di hê, thất na thất na, a ra sâm Phật ra xá lợi, phạt xa phạt xâm, Phật ra xá da, hô lô hô lô, ma ra hô lô hô lô hê rị, ta ra ta ra, tất rị tất rị, tô rô tô rô, bồ-đề dạ, bồ-đề dạ, bồ-đà dạ, bồ-đà dạ, di đế rị dạ na ra cần trì địa rị sắc ni na, ba dạ ma na, ta bà ha. Tất đà dạ, ta bà ha. Ma ha tất đà dạ, ta bà ha. Tất đà du nghệ, thất bàn ra dạ, ta bà ha. Na ra cần trì, ta bà ha. Ma ra na ra, ta bà ha. Tất ra tăng a mục khê da, ta bà ha. Ta bà ma ha, a tất đà dạ, ta bà ha. Giả kiết ra a tất đà dạ, ta bà ha. Ba đà ma yết tất đà dạ, ta bà ha. Na ra cần trì bàn đà ra dạ, ta bà ha. Ma bà lị thắng yết ra dạ, ta bà ha.

Nam-mô hắc ra đất na, đa ra dạ da.

Nam-mô a rị da, bà lô yết đế, thước bằng ra dạ, ta bà ha.

Án, tất điện đô, mạn đa ra, bạt đà dạ ta bà ha, bộ-lâm.⁽¹³⁾ (5, 7, 21, 49, 108 lần mỗi ngày) o

(Phạm âm:

MAHA KARUNA DHÀRANI

1. Namo ratnatrayaya
2. Namoarya
3. Avalokiteshavaraya
4. Bodhisattvaya
5. Mahasattvaya
6. Mahakarunikaya
7. OM !

⁽¹³⁾- **Bộ-lâm** : là viết dịch của chữ **BRUM** mà ra. Chữ **BRUM** này là **NHỨT TỰ CHUYỂN LUÂN-VƯƠNG THẦN-CHÚ**.

Chữ này nếu để vào hoặc là ghép thêm vào cuối bài thần-chú nào, thì NÓ sẽ làm cho bài Thần chú ấy :

a/- Tăng gấp hai Oai thần lực.

b/- Giúp cho Người trì-tụng thần-chú ấy được **MAU THÀNH-TỰU**.

8. Savalavati
9. Sudhanatasya
11. Avalokitashavara lantabha
12. Namō nilakantha
13. Srimahapatashami
14. Sarvadvatashubham
15. Ashiyum
16. Sarvasattva namo pasattva namo bhaga
17. Mabhatetu
18. Tadyatha
19. OM! Avaloka
20. Lokate
21. Kalati
22. Ishiri
23. Mahabodhisattva
24. SabhoSabho
25. Mara Mara
26. Mashi mashi ridhayu
27. Guru guru ghamain
28. Dhuru dhuru bhashiyati
29. Ma ha bhashiyati
30. Dhara dhara
31. Dhirini
32. Shvaraya
33. Jala jala
34. Mahabhamara
35. Mudhill
36. Ehy ehi
37. Shinashina
38. Alashinbalashari
39. Basha bhasnin
40. Bharashaya
41. Huluhulupra
42. Huluhulu shri
43. Sarasara
44. Siri siri
45. Suru suru
46. Buddhaya buddhaya
47. Bodhaya bodhaya
48. Maitriye
49. Nilakansta
50. Trisarana
51. Bhaya mane
52. Svaha
53. Sitaya
54. Svaha
55. Maha Sitaya
56. Svaha
57. Sitayaye
58. Shvaraya
59. Svaha
60. Nilakanthi
61. Svaha
62. Pranila

63. Svaha
64. Shrisimhamukhaya
65. Svaha
66. Sarvamasastaya
67. Svaha
68. Chakra astaya
69. Svaha
70. Padmakesshaya
71. Svaha
72. Nilakanthepantalaya
73. Svaha
74. Mopholishankaraya
75. Svaha
76. Namo ratnatrayaya
77. Namoarya
78. Avalokite
79. Shavaraya
80. Svaha
81. OM! Siddhyantu
82. Mantra
83. Pataya
84. Svaha
85. Brum

BỒ-TÁT thuyết Chú xong....Cõi đất sáu phen biến-động ⁽¹⁴⁾

- Trời mưa HOA BÁU rơi xuống rải-rác.
- Mười phương chư PHẬT thấy đều vui mừng.

Còn :

- Thiên Ma, Ngoại đạo (Tà đạo) sợ dựng lông, tóc (Quá sợ hãi).
- Tất cả chúng-hội đều được “Quả chứng” (Chứng đạo)
- Hoặc có Vị chứng quả TU-ĐÀ-HOÀN (Thánh quả)
- Hoặc có Vị chứng quả TỰ-ĐÀ-HOÀN (Thánh quả)
- Hoặc có Vị chứng quả A-NA-HÀM (Thánh quả).
- Hoặc có Vị chứng quả A-LA-HÁN (Thánh quả).
- Hoặc có Vị chứng được BỒ-TÁT Vị như :
 - SƠ HOAN HỖ ĐỊA.
 - NHỊ ĐỊA (LY CẤU ĐỊA).
 - TAM ĐỊA (PHÁT QUANG ĐỊA).

⁽¹⁴⁾- Sáu phen biến động cực-kỳ vi-tế, Người thế gian không thể nào cảm nhận và thấy biết được, chỉ trừ ra các bậc Thần, Tiên, Phật, Thánh là cảm và thấy được mà thôi.

6 sự BIẾN-ĐỘNG ấy là :

- a/- Phương Đông nổi, Phương Tây chìm.
- b/- Phương Tây nổi, Phương Đông chìm.
- c/- Phương Bắc nổi, Phương Nam chìm.
- d/- Phương Nam nổi, Phương Bắc chìm.
- e/- Bốn phương Đông, Tây, Nam, Bắc nổi, Trung-ương chìm.
- f/- Trung-ương nổi, bốn phương Đông, Tây, Nam, Bắc chìm.

Sáu sự biến động này chỉ xảy ra khi nào chư PHẬT và chư Đại BỒ-TÁT sắp-sửa, hoặc thuyết dạy hay tuyên nói ra ĐẠI PHÁP có tánh-cách ích-lợi cho tất cả chúng-sanh mà thôi.

- **TỬ ĐỊA** (DIỄM HUỆ ĐỊA).
- **NGŨ ĐỊA** (CỤC NAN THẮNG ĐỊA).

Cho đến :

- **THẬP ĐỊA** (PHÁP VÂN ĐỊA).

(Phụ chú :

Quả vị THẬP ĐỊA BỒ-TÁT này là cao nhất, chỉ dưới hàng NHẤT SANH BỔ XỨ BỒ-TÁT (Bồ-Tát một đời nữa sẽ thành PHẬT, như Đức DI-LẶC BỒ-TÁT vậy).

Trên đây là nói về các quả-vị CHỨNG THÁNH trong Đạo PHẬT.

Còn ở trên cõi TRỜI (SẮC GIỚI) thì :

Khi ấy, Đại PHẠM THIÊN VƯƠNG (Vua của cõi TRỜI SẮC GIỚI), từ chỗ ngồi đứng dậy, sửa y-phục nghiêm chỉnh, chấp tay cung kính bạch với Đức QUÁN THẾ-ÂM Bồ-Tát rằng :

- “Lành thay Đại-Sĩ,

Từ trước đến nay, TÔI đã trải qua vô-lượng PHẬT HỘI, nghe nhiều PHÁP YẾU, nhiều môn ĐÀ-RA-NI, song :

Chưa từng nghe nói : - **CHƯƠNG CÚ THẦN-DIỆU**
VÔ-NGẠI ĐẠI-BI, TÂM ĐÀ-RA-NI này.

Cúi xin ĐẠI-SĨ vì TÔI, nói :

HÌNH-TRẠNG và TƯỚNG-TRẠNG của ĐÀ-RA-NI ấy :

TÔI và ĐẠI-CHÚNG đều ưa-thích muốn nghe.

QUÁN THẾ-ÂM BỒ-TÁT bảo PHẠM VƯƠNG rằng :

- “ÔNG vì PHƯƠNG-TIỆN LỢI-ÍCH cho chúng-sanh, nên hỏi như thế. Nay ÔNG khéo nghe.

TÔI sẽ vì CÁC ÔNG mà nói lược qua.

Này PHẠM VƯƠNG, những TÂM :

- 1/- Đại Từ-Bi,
- 2/- Tâm Bình-đẳng.
- 3/- Tâm Vô-vi.
- 4/- Tâm chẳng nhiễm trước,
- 5/- Tâm KHÔNG QUÁN.
- 6/- Tâm cung-kính.
- 7/- Tâm khiêm-nhường.
- 8/- Tâm không tạp-loạn.
- 9/- Tâm không chấp giữ.
- 10/- Tâm VÔ-THƯỢNG BỒ-ĐỀ

(là Tâm cầu thành PHẬT QUẢ, ĐỘ TẬN CHÚNG-SANH).

Các thứ TÂM ấy, đều là TƯỚNG-MAO của môn ĐÀ-RA-NI này.

Vậy ÔNG nên y theo đó mà tu-hành.

PHẠM VƯƠNG thưa :

- “TÔI và ĐẠI-CHÚNG hôm nay mới hân-hạnh được biết : -TƯỚNG-MAO CỦA MÔN ĐÀ-RA-NI này. TỪ ĐÂY CHÚNG TÔI XIN THỌ TRÌ, CHẴNG DÁM LÃNG QUÊN”.

(Đến đây Người Phật tử học PHẬT-PHÁP như chúng ta cảm thấy 2 điều quan-trọng trong việc Tu-trì chú ĐẠI-BI rằng :

1/- Trước hết là Đức QUÁN-THẾ-ÂM Bồ-Tát, Ngài từ nơi Đức PHẬT THIÊN-QUANG VƯƠNG TỊNH-TRỤ NHƯ-LAI cho đến VÔ-LƯỢNG PHÁP-HỘI của vô-lượng chư PHẬT về sau và cho đến nay (đời của Đức PHẬT THÍCH CA MÂU-NI) mà Ngài vẫn hằng trì tụng chú ĐẠI-BI này CHỨA TỪNG QUÊN BỎ.

Còn :

2/- Trong Pháp-Hội BẢO TRANG-NGHIÊM này, tại núi PHỔ-ĐÀ Sơn (Potala) (nơi miền biển NAM-HẢI) cho đến đây.

PHẠM-VƯƠNG (Vua cõi TRỜI PHẠM THIÊN) cùng Đại chúng trong Pháp Hội cũng trân trọng nói với Đức QUÁN-THẾ-ÂM Bồ-Tát rằng :

- Từ đây chúng tôi xin thọ trì, chẳng dám lãng quên.

Cho nên, Người Phật-tử (thuộc hàng phàm-phu) như chúng ta đây, chớ nên quên bỏ việc trì tụng chú ĐẠI-BI này, và cũng chớ nên nói sai lầm rằng :

- “Vì trì-tụng chú ĐẠI-BI thấy bị nhiều khảo-đảo, điên-đảo...và làm ăn khó-khăn, gia-đình lục-đục quá !!!...nên BỎ phần trì-chú này mà chỉ chuyên môn NIỆM PHẬT không thôi, cho dễ-dàng làm ăn và bớt bị khảo-đảo” !! mà bị lâm vào việc : - Đại sai lầm – không nên (nói như vậy).

Đến đây, xin lưu-ý quý chư hiền học Phật và các hành-giả tụng-trì chú ĐẠI-BI lời rằng :

- Bởi vì Chú ĐẠI-BI này là một : - CHƯƠNG CÚ THẦN DIỆU

Do :

1/- Chín mươi chín ức (99 x 100.000) HẰNG HÀ SA chư PHẬT đời quá khứ đã thuyết dạy ra.

2/- Do nơi đức PHẬT sau cùng là Đức :

THIÊN QUANG VƯƠNG TỊNH-TRỤ NHƯ-LAI dạy lại cho Ngài QUÁN-THẾ-ÂM Bồ-Tát.

3/- Do nơi Đức Đại-BI QUÁN-THẾ-ÂM BỒ-TÁT (tức là đức PHẬT quá-khứ CHÁNH PHÁP MINH NHƯ-LAI) trùng tuyên, thuyết dạy lại cho chúng-ta.

4/- Và được chư :

ĐẠI-BI HỘI-THƯỢNG PHẬT BỒ-TÁT THỦ-HỘ.

Cho nên :

Trước khi Hành-giả trì-tụng đến phần THẦN-CHÚ ĐẠI-BI bắt buộc phải ĐÁNH-LỄ Thù-Ân (báo ơn) lên quý NGÀI qua các lạy như sau :

1/- NHẤT TÂM ĐÁNH LỄ :

QUÁ KHỨ CỬU THẬP CỬU ỨC, HẰNG HÀ SA CHƯ PHẬT, THẾ-TÔN.

Cập sở thuyết : - QUẢNG ĐẠI VIÊN MÃN, VÔ NGẠI ĐẠI-BI TÂM ĐÀ RA-NI, THẦN DIỆU
CHƯƠNG-CÚ (1 lạy).

2/- NHẤT TÂM ĐÁNH LỄ :

QUÁ KHỨ VÔ LƯỢNG ỨC KIẾP THIÊN-QUANG VƯƠNG TỊNH-TRỤ NHƯ-LAI.

Cập sở thuyết : - QUẢNG-ĐẠI VIÊN-MÃN, VÔ-NGẠI ĐẠI-BI TÂM ĐÀ RA-NI THẦN DIỆU
CHƯƠNG-CÚ (1 lạy).

3.- NHẤT TÂM ĐÁNH-LỄ ;

QUÁ KHỨ VÔ LƯỢNG KIẾP CHÁNH PHÁP MINH NHƯ-LAI, HIỆN-TIỀN QUÁN-THẾ-ÂM

TỰ-TẠI BỒ-TÁT MA-HA-TÁT, Ứ PHỔ-ĐÀ LẠC CA SƠN (tức là PHỔ-ĐÀ SƠN ở Nam-Hải), **BẢO TRANG-NGHIÊM ĐẠO TRÀNG.**

Cập sở thuyết : - QUẢNG ĐẠI VIÊN MÃN, VÔ-NGẠI ĐẠI-BI TÂM ĐÀ RA-NI, THẦN DIỆU
CHƯƠNG CÚ (1 lay).

4/- NHẤT TÂM ĐÁNH LỄ :

ĐẠI-BI HỘI-THƯỢNG PHẬT BỒ-TÁT (3 lay, 3 lần)

Sau khi đánh lễ xong 4 lay này rồi, Hành giả bắt đầu y theo lời QUÁN THẾ-ÂM BỒ-TÁT dạy mà đọc bài PHÁT NGUYỆN như sau :

Nam-mô Đại-Bi QUÁN THẾ-ÂM :	-	Nguyện Con mau biết tất cả PHÁP.
Nam-mô Đại-Bi QUÁN THẾ-ÂM :	-	Nguyện Con sớm được mắt TRÍ-HUỆ.
Nam-mô Đại-Bi QUÁN THẾ-ÂM :	-	Nguyện Con mau độ các chúng-sanh.
Nam-mô Đại-Bi QUÁN THẾ-ÂM :	-	Nguyện Con sớm được phương-tiện khéo.
Nam-mô Đại-Bi QUÁN THẾ-ÂM :	-	Nguyện Con mau lên thuyền Bát-nhã.
Nam-mô Đại-Bi QUÁN THẾ-ÂM :	-	Nguyện Con sớm được qua biển khổ.
Nam-mô Đại-Bi QUÁN THẾ-ÂM :	-	Nguyện Con mau được Giới, Định, Đạo.
Nam-mô Đại-Bi QUÁN THẾ-ÂM :	-	Nguyện Con sớm lên non Niết-Bàn.
Nam-mô Đại-Bi QUÁN THẾ-ÂM :	-	Nguyện Con mau về nhà Vô-vi.
Nam-mô Đại-Bi QUÁN THẾ-ÂM :	-	Nguyện Con sớm đồng thân Pháp-tánh.
Nếu Con hướng về non đao ,		Non đao tức thời liền sụp đổ.
Nếu Con hướng về Lửa, Nước sôi		Nước sôi, lửa cháy tự khô tắt.
Nếu Con hướng về cõi Địa-ngục,		Địa-ngục liền mau tự tiêu-tan.
Nếu Con hướng về Loài Nga-quỷ,		Nga Quỷ liền được tự No đủ.
Nếu Con hướng về Chúng Tu-la,		Tu-La tâm ác tự điều-phục.
Nếu Con hướng về các súc-sanh,		Súc-sanh tự được trí-huệ lớn

(Sau các phần đánh-lễ, phát nguyện bắt buộc phải có rồi, thì hành-giả đứng, hoặc ngồi ngay ngắn trước bàn PHẬT, tay kết ẤN ĐẠI-BI mà vào phần : TRÌ TỤNG THẦN-CHÚ ĐẠI-BI.

Tuỳ theo sức mình có thể được mà phát nguyện TỤNG hoặc TRÌ :

- **5 biến, 7 biến, 21 biến, 49 biến, 108 biến** (vào nước uống, thì bình gì cũng sẽ hết)
- Trì tiếng Việt hoặc tiếng Phạm-âm công-đức đều bằng nhau...nếu nhất tâm và cung-kính..không lâu sẽ được cảm-ứng đạo-giao với Bồ-Tát, Phật).

(Phụ giảng :

2/- Hành-giả tay bắt ấn, miệng trì-chú, dùng tâm thanh-tịnh tưởng chữ **RÂM** màu trắng, hoặc màu đỏ (dùng để đốt...), màu xanh lá cây tươi (giúp thanh-tịnh, nhẹ-nhàng, trong sạch) hiện ra trước mặt, trên đầu, từ nơi chữ **Râm** này phóng ra ánh sáng trắng, hoặc xanh, hoặc đỏ...rọi khắp thân-thể, hoặc chỗ, nơi nào cần đến.vv....

Đây là pháp-thức QUÁN TƯỚNG để “trấn huyệt” (đóng huyệt lại) đúng pháp, không cho tà ma xâm-nhập vào trong “nội thân” của hành giả nhất mà Tà Ma ưa độn nhập vào trong người để khống-chế (tâm thần), uống máu để sống và chiếm-đoạt thân mình để có nơi (nhà) ở, dân-dân mình (người đang tu-hành) biến thành ra Ma, Quý lúc nào không hay biết. Khi chết sẽ phải bị đọa vào trong loài quỷ vậy, chớ không được vãng-sanh.

Cho nên, không bao giờ để bất cứ một ai MỞ HUYỆT cho mình cả, phải nhớ như vậy chớ quên mà bị hại.

Sư-Tổ (Đại-Ninh) THÍCH THIỀN-TÂM đã thấy biết trước là sau này đa phần các người Tu và Phật-tử bị Tà-ma dựa, nhập vào không-chế hết cả...ít có Ai được giải-thoát về cõi PHẬT lắm, với lòng từ-bi quảng-đại ấy Ngài mới khai mở ra pháp-tu MẬT-TỊNH, soạn dịch ra những Thân Chú (Đà-rani) (Tâm chú của Phật) từ trong MẬT-TẠNG (của Đại Tạng Kinh) ...hầu cứu-độ các Phật-tử có thiện-căn (và chân thật tu-hành) thoát khỏi Ma nạn, mới giữ vững được đường Tu, mới bảo-đảm được vãng-sanh về nơi Phật quốc (Cực-lạc Tịnh-Độ).

Bắt buộc phải kiêm thêm Trì Chú để Hộ thân và tâm không bị KHẢO-ĐẢO mà lạc vào lưới của MA... lập đi con đường quy Tây vậy. Bởi vì :

- NIỆM PHẬT được bất tư nghi CÔNG-ĐỨC,
- TRÌ CHÚ được bất tư nghi THẦN LỰC

Hành giả chỉ chuyên NIỆM PHẬT mà không có TRÌ-CHÚ đi kèm, cũng giống như người đang bị đủ thứ bệnh tật... mò-mẫm, lê-lết mà đi, không may gặp phải giặc cướp (MA) ò ạt xông đến bắt, chừng đó thì :

Không có TÂM LỰC (không biết dụng tâm), không có SỨC LỰC (để chống trả), không có TRÍ LỰC (để phân biệt chánh tà), lại không có chút THẦN LỰC (nào để đề kháng) cả, lúc đó SỢ quá, không còn nhớ NIỆM PHẬT, á khẩu đứng tim mà chết, thần-thức sẽ đi về đâu? Cực-lạc ư

Từ-bi phải có Trí-huệ đi kèm, Niệm Phật phải có Thần-Chú đi kèm (2 cái này không thể thiếu một).

Những người mà không có chánh tâm, không chân thật tu-hành cần cầu giải-thoát, hoặc có cái TÂM NGHI-NGỜ, PHÂN-BIỆT, XẤU, ÁC v.v.. thì không TRÌ-CHÚ được, sẽ bị Tẩu hỏa nhập ma vậy. Cho nên trong thời kỳ PHÁP diệt rất ít có người dám trì-chú, hoặc biết dạy về Ấn-chú của PHẬT GIA cả.

Có nhiều người SỢ không dám Trì-chú, lại còn phỉ-báng và ngăn cấm người Trì-chú nữa.

Chính Đức PHẬT cũng đã dùng THẦN CHÚ để Hàng-phục Ma quân, và cứu Độ-tử của NGÀI ra khỏi Ma nạn.

Vậy Quý THẦY đã dùng THẦN CHÚ gì để SÁI-TỊNH hằng ngày, cúng VONG LINH, triệu hồn, thí thực, phóng sanh, diệt tội, vãng sanh, Công-phu mỗi sáng.. v.v....

Hỡi ôi! có được mấy người chịu TIN, chịu TRÌ-CHÚ?

Hiện nay, đa phần Phật-tử chỉ thích tụng-kinh, Niệm Phật cầu PHƯỚC qua ngày và thích ngồi Thiền hơn là Trì-chú (tức là Tu theo MẬT TÔNG chân-chánh của PHẬT) vậy.

Giờ chúng ta thử nhìn ra ngoài xã-hội mà xem – đã có không biết bao nhiêu người đã, đang bị Tà-ma không-chế, dựa, nhập....làm cho thế-giới bị đảo-điên hết cả. A-DI-ĐÀ PHẬT khổ thay ! khổ thay !

HỎI:

Kính thưa Cô Bảo-Đăng,

Có nhiều Phật-tử khắp nơi, khi thấy Chúng con thỉnh mền Tỳ-lô thì đều thắc-mắc, và hay nói rằng :

- Mền TỖ-LÔ, không có gì là đặc-biệt cả, Chùa nào cũng có, chỉ dùng để đắp cho người “Chết” mà thôi, chứ người còn “sống” ai mà đắp chứ, mền TỖ-LÔ (hoặc mền Quang-minh) nào cũng giống nhau hết. Thỉnh ở đâu cũng được mà, đâu cần phải thỉnh tận bên MỸ, Chùa PHÁP-HOÀ của Cô BẢO-ĐĂNG chỉ cho xa-xôi, tốn kém chứ !!

Mặc dù chúng con đã tận mắt thấy biết sự lợi-ích của mền Tỳ-Lô này. Nhưng chúng con không biết phải trả lời sao nữa cho Họ tin hiểu. Xin Cô Bảo-Đăng từ-bi giảng giải cho chúng con được rõ về sự ích-lợi và công năng của NÓ như thế nào ? giúp gì được cho người SỐNG, lẫn người CHẾT ?

ĐÁP:

Cái mền **Tỳ-Lô Quang-Minh** này của Chùa Cô hoàn-toàn khác hẳn với các loại mền Tỳ-Lô của các nơi khác. Ở chỗ nào ?

Vì mền Tỳ-Lô này do các Đại Hoà-Thượng thuộc về hàng Tổ-Sư bên Trung-Hoa hồi xưa hợp lại và làm ra.

Trải qua một thời-gian lâu dài (*có hơn trăm-năm*), chiếc mền Tỳ-Lô mới truyền qua Việt-Nam do các Chùa Tàu thỉnh và sau cùng đến được nơi tay của cố Hoà-Thượng Đại Ninh THÍCH THIỀN-TÂM, một bậc đại tôn-sư hoằng-truyền hai pháp-môn MẬT-TÔNG và TỊNH-ĐỘ.

Với một kiến-thức quảng-bác về bộ-môn MẬT-TÔNG, Hoà-Thượng nghiên-cứu sâu-xa thêm và bổ-túc nhiều loại ấn-chú có công-năng giải nạn cho chúng-sanh đã in vào.

Trong mền Tỳ-Lô này thì :

- Phần chú ở giữa mền trong cái tháp đương-nhiên là thần-chú :

“ BẢO THÁP LÂU CÁC - ĐẠI TÙY CẦU TỨC ĐẮC ĐÀ-RA-NI ”

Hai bên trái và phải là phần MẬT-TÔNG ẤN-CHÚ bổ-túc chỉ có ở dòng pháp của cố Hoà-Thượng và đặc-biệt của Chùa PHÁP-HOA tại Tucson, Arizona này mà thôi, nên không có bất cứ một chùa khác nào có cả. Phật-tử không biết cứ tưởng rằng :

- **Mền Tỳ-Lô nào cũng giống nhau cả !**

Nhưng mền Tỳ-Lô của Chùa PHÁP-HOA thì hoàn-toàn khác ở chỗ :

“THẦN-LỰC” và **DIỆU DỤNG bất tư-nghì**, không có loại mền khác nào mà so-sánh được hết.

Bởi vì,

Suốt hơn 20 năm, từ khi chùa có được cái mền Tỳ-Lô quý-giá đến nay, trước khi đưa cho Đệ-tử thỉnh, bắt buộc Thầy THÍCH HẢI-QUANG hoặc Bảo-Đăng đều phải **Trì-chú** vào hết (*trì...cho đến khi nào thấy Hào-quang phát ra từ tất cả Ấn, Chú (in trên chiếc mền) toả ra sáng rực, mới được ngưng*). Thì chiếc mền đó mới có đầy-đủ Thần-lực để giải-nạn cho người Sống (*thoát khỏi Ma nạn*), và bảo đảm chuyển được nghiệp-lực cho người sắp lâm-chung (*đáng lẽ bị Đọa vào 3 ác đạo, mà lại được siêu sanh Tịnh-độ*), thật là hy-hữu.

Còn như chiếc mền không được Trì-Chú vào thì không có một chút Thần-lực nào cả, cũng giống như những chiếc chăn đắp bán ngoài chợ mà thôi, Ai in ra cũng được hết.

Nhưng không thể làm cho ÂM SIÊU, DƯƠNG THỐI được.

Những năm đầu, mền Tỳ-Lô chỉ dành cho Đệ-tử trong Pháp-quyển (*của Bốn-tự Mật-Tịnh Đạo-tràng*) thỉnh mà thôi.

Sau này nhận thấy Phật-tử khắp nơi đã, đang bị nhiều chướng-nạn.... Vì lòng từ-bi muốn cứu-khổ, và giải nạn cho những Đệ-tử, Phật-tử hữu-duyên gần cũng như xa....nên mới phổ-biến chiếc mền Tỳ-lô này.

Từ đó cho đến nay, đã có vô-số người được đại lợi-ích qua NÓ và bây giờ đây, chính các Phật-tử, đệ-tử trong dòng Pháp (*Pháp duệ*) ở khắp nơi trong và ngoài nước của Thầy HẢI-QUANG, của Cô đều đắp Nó, cũng đã có nhiều Phật-tử nhờ đắp mền Tỳ-Lô mà được cứu thoát không biết bao nhiêu là khổ nạn, Ma nạn, nghiệp-lực cho cả Người sống, và những người sắp lâm-chung nữa.

Bất cứ chỗ nào đến Hộ-Niệm Cô luôn khuyên... nên đắp mền Tỳ-Lô cho những người sắp lâm-chung, kết quả tất cả đều được siêu thoát hết, thân-thể của Họ bắt đầu **lạnh, cứng** rồi, với nét mặt thật dữ-tợn....sắc mặt đen xạm lại....mà khi được Bảo-Đăng đắp chiếc mền Tỳ-lô lên người của Họ, cùng lập-tức 2 tay Bảo-Đăng bắt ấn...để trên đầu của Họ....mà trì-chú suốt.... không đầy 5, 10 phút, tất cả thân-thể của Họ trở nên mềm mại, sắc mặt tươi đẹp... và toàn thân ấm lại liền, Họ luôn được an-lành mà thoát hóa.

Cho nên, ít có Ai biết rõ được sự lợi-ích và công-năng không thể nghĩ bàn của môn Tỳ-Lô cả.

Mỗi khi có Phật-tử thỉnh chiếc môn Tỳ-Lô, BẢO-ĐĂNG đều chỉ dẫn cho Họ phương-cách Trì-chú để sám-tịnh sau khi giặt sạch, và mỗi khi đắp đều cần phải Trì-chú để giúp cho Hào quang phát ra từ nơi Ấn-chú trên chiếc môn đó sẽ duy-trì được lâu dài hơn.

Bảo Đăng thành-tâm mong mỏi cho mọi người Phật-tử có Tâm chân-thật Tu-hành, biết hồi-tâm thức-tỉnh, rồi y theo pháp-môn MẬT - TỊNH (do Cố Hoà-Thượng Đại Ninh THÍCH THIỀN-TÂM khai-sáng) mà nhất dạ hành-trì để bảo-đảm cho bước đường giải-thoát và Tây quy trong mai-hậu.

Mong mọi lắm vậy thay.

.....

Sau đây là vài câu chuyện linh-ứng cho Người **TRÌ-CHÚ ĐẠI-BI** trong hiện đại, và sự Kỳ-diệu của chiếc môn **TỠ-LÔ**. Kể lại như sau :

Kính thưa Cô Bảo Đăng,

- Đệ-tử ở tại Việt-Nam, trước đây cũng đã có QUY-Y TAM-BẢO rồi, nhưng sau một thời-gian lâu dài dọn nhà, đã đánh mất phái Quy-y và cũng không còn nhớ Giới-thể (Quy-y) là gì nữa, cả gia đình muốn Quy-y lại, nhưng đi đến chùa nào, gặp quý Thầy, Sư Cô xin được Quy-y và thọ giới lại.

Được biết Quý Thầy, Sư Cô đều từ chối không cho Quy-y lại, nhất là cho những người đã Quy-y rồi mà còn phạm Giới (như là Sát sanh (đi câu cá, cắt cổ gà, cổ vịt, ra biển bắt tôm cua, cá sống, chơi với bạn xấu ác, nói láo, uống rượu say-sưa vv....)

Sau đó không lâu, Con may-mắn gặp được Đệ-tử của Cô Bảo Đăng ở tận bên ÚC-CHÂU (Sydney), về VIỆT NAM thăm gia-đình, có tặng cho Con quyển HỒI-KÝ PHẬT-SỰ của Chùa PHÁP-HOÀ và cuốn THẬP NHỊ DANH NHƯ-LAI LỄ SÁM DIỆT TỘI...(của Cô BẢO-ĐĂNG biên soạn và in ấn-tổng).

Gia-đình chúng con lập-tức hằng ngày, SÁM-HỐI, NIỆM PHẬT và trì-chú ĐẠI-BI....

Con có một đứa em gái lúc học tới lớp 9 là nó đã bị **Tà Ma** theo dựa (chớ chưa có nhập), nhưng trong gia-đình không có một ai tin nhận hết, chỉ có Con là để ý xem xét kỹ, và nghi ngờ mà thôi.

Vì Nó làm bất cứ việc gì cũng không nhớ, học đâu là quên đó, da-dẻ lúc thì vàng, lúc thì xanh mét...có khi thì rất là xinh-xắn, tánh-tình lúc tỉnh-táo, lúc mê-dại, lúc hiền, lúc thì nổi sân lên không chứa một ai hết... người ở trong nhà cứ nghĩ là tại vì bài vở nhiều, lại thêm khó quá học không được, thi bị rớt điểm hoài... làm cho Nó buồn nên tánh-tình thay đổi khác thường. ngủ hay nằm mộng, mị bậy-bà, không được tốt lắm vv.....

Trong nhà ai cũng đều tưởng Nó bị bệnh tâm-thần, hay thiếu dinh-dưỡng, bệnh-hoạn, hoặc thức khuya học bài nên thân, tâm mệt-mỏi ..vv... Nhưng Bác-sĩ khám mà không ra bệnh gì hết, cho nên coi như không có chuyện gì đáng lưu-tâm cả.

Thời-gian trôi qua một cách khó khăn, nặng-nề... và buồn thảm, trong gia đình của con, ít còn có tiếng cười đùa nữa.

Có một ngày nọ Con đang ngồi TU tay cầm cuốn Kinh Sám-hối diệt-tội của Cô in, thì Em con lại gần nói giọng nghiêm với Con rằng :

- Em muốn QUY-Y với Bồ-Tát Giới BẢO-ĐĂNG.

Con ngạc-nhiên nhìn Nó mà nói rằng :

- Em lại mơ-mộng hảo-huyền, và nói tâm bậy nữa rồi đó, mình ở Việt-Nam, còn Cô thì ở tận bên Mỹ làm sao Quy-y cho được.

Đứa Em cứ nhất định đòi bằng được là phải Quy-y với Cô BẢO-ĐĂNG.

Nó còn bảo rằng :

- **Chị lên mạng tìm Cô thử xem. Có điện thoại của Cô trên sách nè, gọi cho Cô đi....**

Con mới nói với Nó là :

- Không được đâu Em, Cô sẽ la cho một trận mà xem, vì cái tội đã làm phiền đến Cô, và cầu xin việc vô-lý đó.

Em con nghiêm mặt...trả lời :

- Em biết Cô rất từ-bi, Cô sẽ giúp chị em mình mà, chị gọi liền đi.

Con làm thình, mà trong đầu dâng lên bao ý nghĩ....

Sáng hôm sau, vô văn phòng làm việc...Con nhìn cái điện-thoại đang nằm trên bàn viết hoài, nửa muốn gọi, nửa lại không dám....đôi ba lần đã cầm điện thoại lên, rồi lại bỏ xuống....Sau cùng bậm gan quay số của Cô mà run run trong lòng, nghĩ không biết phải thưa hỏi làm sao đây.

Có gặp được Cô hay không ? Cô có nhận lời hay không ? có bị Cô rầy hay không ? những ý-nghĩ quay cuồng...làm Con phải gác máy xuống một lần nữa.

Ngồi định Tâm lại, Con Trì-Chú ĐẠI-BI 21 biến....niệm đức QUÁN THẾ-ÂM BỒ-TÁT xin cho Con được gặp Cô, và được mọi sự như ý v.v.....sau đó Con mạnh-dạn cầm máy lên gọi cho Cô...trong lòng hồi-hộp...đợi chờ....

Bên kia tiếng reng....reng.... vang lên từng hồi.....rồi :

- Alô... Ai đó....Alô....!

Mới nghe tiếng Alô, Ai đó.....với giọng nói đầy uy-lực của Cô làm con giật mình.

Trời ơi ! nếu như người có Tà Ma dựa, nhập chắc chắn sẽ không dám nghe tiếng của Cô đâu.

Sau khi nghe Con kể mọi việc xong, Cô đã không rầy, không từ chối mà còn được Cô tận-tình chỉ dạy liên...thật là cặn-kẽ, thật là rõ-ràng. Giống như Cô đã biết hết trước tự-sự rồi vậy, lòng từ-bi của Cô và sự hoan-hỷ của Cô khó mà tả thành lời cho được. Làm cho con thương cảm muốn khóc... chỉ biết cảm-on Cô rồi-rít mà thôi, và hứa sẽ làm đúng y như lời Cô chỉ dạy.

Sau khi được nói chuyện với Cô, nhất là được Cô BẢO-ĐĂNG tận-tình chỉ dạy phương-cách TU đúng pháp của PHẬT, của TỔ-SƯ. Cô cũng đã gọi về Việt-Nam tặng cho chúng Con nhiều lá Chú nhỏ để (đốt uông), mền Tỳ-Lô để đắp ngủ, khăn Tỳ-lô, Áo chú Tỳ-lô để mặc v.v....

Theo y như lời Cô đã dạy qua điện-thoại, Con đeo CHÚ vào cổ cho Em Con, đốt chú cho Nó uống mỗi ngày...và cả gia-đình trì-chú ĐẠI-BI, SÁM-HỐI, NIỆM PHẬT...ngủ đắp mền TỖ-LÔ...v.v.....

...Chồng Con rất vui mừng khi được biết Cô đã nhận lời làm lễ QUY-Y cho gia-đình Con, Cô đã chọn ngày lành, tháng tốt để làm lễ QUY-Y....đi đâu chúng con cũng vui cười lú-lo....lúc nào cũng Niệm PHẬT, TRÌ-CHÚ cả, không khí nặng-trừu trong nhà dường như không còn nữa. Mọi người háo-hức đếm từng ngày đó Cô. Con mỗi ngày lạy Sám-hối, trì-chú ĐẠI-BI và cầu xin PHẬT, BỒ-TÁT chứng-minh và gia-bị cho chúng con....ngày lễ Quy-y.

Tối hôm đó Con nằm mộng thấy có rất nhiều người trong phố đang quay-quần cười nói vui-vẻ lắm...thì tự-nhiên có ánh sáng chiếu tới chói rực cả khu phố....mọi người đứng lên chào Con rồi ra về ngủ hết, chỉ còn lại một mình đang đứng chơi-voi chưa biết phải làm gì, tự nhiên 2 chân của con cứ đi tới chỗ có ánh sáng rực đang chiếu xuống....quang cảnh rực-rỡ không thể nghĩ bàn, con nhận thấy đức PHẬT A-DI-ĐÀ ngồi trên toà sen từ-từ đáp xuống....

Con vội vàng quỳ xuống dâng lễ PHẬT 3 lạy, khi ngước lên con lại thấy chung quanh 2 bên PHẬT có rất nhiều vị BỒ-TÁT đều giống như nhau...hào quang toả chung quanh các Ngài cũng giống y như nhau, y-phục của các Ngài cũng lại giống hết nhau nữa, chỉ trừ có đức PHẬT là khác, Ngài đắp Y màu vàng..

Ngài nhìn con rồi mỉm cười....trao cho con một tờ giấy cuộn tròn lại giống như chiếu-chỉ của Vua vậy. Con định mở ra xem....thì có một vị BỒ-TÁT bảo với con rằng :

- **“Về nhà rồi hãy xem”.**

Con đánh-lễ xong, đứng dậy đi thẳng lại gần chỗ mấy vị BỒ-TÁT đang ngồi....Con cúi mình nhìn sâu vào thì thấy đức PHẬT ngồi ở trên ngay chính giữa, tất cả BỒ-TÁT ngồi chung quanh chia ra 2 bên (phải, trái) của PHẬT, còn ở giữa có một khoảng trống lớn, mới nhìn thấy trong suốt, nhưng cảm giác như mặt nước vậy, thắc mắc Con mới hỏi vị Bồ-Tát ngồi gần rằng :

- Khi con nhìn vào thấy trong sáng giống như “gương” mà sao trong đầu của con có cảm-nghĩ như là “nước” vậy ? Có một vị BỒ-TÁT cười bảo con rằng :
- **“Đây là AO THẮT BẢO, nếu người nói nước thì NÓ sẽ là nước, nếu người nghĩ NÓ là gương thì NÓ sẽ là gương vậy”.**

Con lấy PHẬT và tất cả BỒ-TÁT 3 lạy, rồi chạy về nhà....thì trời đổ mưa....Con cầm tờ giấy cuộn tròn đưa lên cao cho khỏi bị ướt, vấp phải vũng nước làm con giật mình tỉnh ngủ, ngồi bật dậy vẫn còn bàng-hoàng, trong lòng cảm thấy khoẻ-khoắn, nhẹ-nhàng hết sức.

Sáng sớm hôm ấy, chồng con thức dậy thật sớm lau bàn thờ Phật, em con quét dọn nhà cửa, còn con đi chợ mua bông, trái cây, đã chuẩn bị đầy-đủ tất cả cho buổi Lễ rồi, mọi người đều tắm rửa sạch-sẽ, mặc áo tràng, quang-cảnh vui-tươi, mọi người háo-hức... con thấy hạnh-phúc hơn bao giờ hết.

Chúng con quỳ trước bàn thờ Phật, chồng con mở loa lớn để mọi người cùng được nghe tiếng của Cô BẢO-ĐĂNG vô khóa lễ QUY-Y....Người ở Mỹ...Người ở tận Việt-nam cùng rập tiếng đọc Kinh, sau đó chúng con đồng quỳ chấp tay thành kính lắng nghe Cô thuyết pháp, giảng giới, và ban giới cho chúng Con, Cô đã chọn cho chúng con một PHÁP-DANH thật hay, Cô đã giảng ý-nghĩa của từng cái tên, mọi người đều ưa-thích với cái Pháp Danh mới của mình, nhất là đứa em gái, Nó được cái tên Pháp-danh mới mà đã từ lâu Nó thầm mơ-ước.

Sau khi nhận được Phái Quy-Y của Cô gọi về từ Mỹ, con hồi hộp mở ra xem, thì giật mình, ngạc-nhiên hết sức : - Tất cả quang-cảnh trong hình : - PHẬT ngồi giữa đắp y vàng, tất cả BỒ-TÁT ngồi chung-quanh, y-hậu giống y như nhau....chính giữa cũng trống trơ..... y hết quang-cảnh mà con đã tận-mắt thấy trong chiêm bao vậy. Thật là kỳ-diệu, sự cảm-ứng đạo-giao không thể nghĩ-bàn được, làm chúng con càng tôn-kính Cô hơn.

Con tự nghĩ :

- **Ở trên cõi thế-gian này có được mấy ai chịu TIN, BIẾT, chịu TU, và chịu y-giáo phụng-hành ?**

Em gái con sau khi được Quy-y rồi, Nó luôn đeo chú, đắp mền Tỳ-Lô ngủ, Sám-hôi, Trì-chú ĐẠI-BI mỗi ngày, Nó tỉnh táo hơn trước nhiều lắm.... lúc trước mỗi lần Nó ngồi học bài thì thấy nhiều bóng đen đi tới đi lui trong phòng, Nó sợ quá tắt đèn không học bài được nữa, Họ xúm lại đánh đập làm cho Nó nhức đầu, tức ngực, mình mẩy ê-ẩm, bầm tím hết,Nó sợ quá cắn tay, cắn chân của Nó, tinh-thần luôn sợ-sệt, hốt hoảng....rất là khủng-khiếp.

Nay được Cô chỉ dạy phương-cách trì-chú ĐẠI-BI, SÁM-HỐI, NIỆM PHẬT, và nhất là phải HỒI-HƯỚNG để hoá-giải những Oan-gia trong quá-khứ (mà mình đã gây-tạo)....

Nó nghe lời Cô, lấy mền Tỳ-Lô đắp lên mỗi khi ngồi học bài, nhưng khoảng một giờ sau đó Nó lại nghe thấy tiếng nói thì thào của rất nhiều người kéo đến, Nó lập tức tắt đèn, trùm mền Tỳ-lô kín-mít...ngồi trong mền trì-chú ĐẠI-BI. Không lâu lại nghe tiếng thì-thào nhiều hơn nữa, Họ cầm cây, cầm dao, cầm búa xúm lại đập, chém vào người của Nó....

Nhưng, thật kỳ diệu Nó không thấy đau một chút nào hết, bình-an và an-toàn như ngồi trong một cái nhà làm bằng sắt vậy, tiếng la hét, tiếng búa, tiếng gậy, tiếng dao chém, đập âm-âm vào Người của Nó, nhờ cái mền Tỳ-lô che phủ...nên đều dội ngược lại, không thấy đau, không nghe lớn tiếng, hoặc bị điếc tai chút nào cả. Nó vừa sợ, vừa mừng càng TRÌ-CHÚ lớn hơn... làm Họ tức-giận càng la hét lớn hơn, tiếng đập âm-âm càng mạnh hơn nữa,sợ quá Nó không biết phải làm sao...chợt nhớ những lời Cô BẢO-ĐĂNG đã dặn (qua điện-thoại) trước đây, nên bậm gan nói lớn lên rằng :

- Tôi tên là.... Pháp Danh là ĐH. Tôi biết đời trước đã gây ra nhiều oan-trái, nghiệp chướng nặng nề với quý-vị, nhưng hôm nay Tôi đã thành tâm sám-hối, Quy-y Tam-Bảo rồi, nếu quý vị để Tôi tu Tôi hứa sẽ đem hết công-đức hồi-hướng cho quý-vị, được siêu-thoát.

Cô BẢO-ĐĂNG có dặn Tôi nhắn nói với quý-vị là :

“Quý-vị đã làm MA sống vất-vuông, đói, lạnh không được siêu-thoát đã quá lâu rồi, nay may-mắn có Pháp tu TRÌ-CHÚ, NIỆM PHẬT rồi, Tôi sẽ SÁM-HỐI, TRÌ-CHÚ ĐẠI-BI, NIỆM PHẬT Hồi-duong cho quý-vị, vậy tất cả quý-vị đừng ở đây quấy-phá tôi nữa, mà nên đi đến những Chùa...để ở mà nghe kinh-kệ...cho được siêu-thoát”.

Thấy chúng Nó im-lặng.....nên nói tiếp rằng :

- Cô BẢO-ĐĂNG có dặn quý-vị thêm là :
 - Phải lựa chùa nào mà có Hộ Pháp đứng gác cửa mới được.
 - Khi tới Chùa (mà có HỘ-PHÁP đứng gác cửa) thì phải thưa là :
 - “Bồ-Tát Giới BẢO-ĐĂNG gởi chúng con đến Chùa tu-tập, nương nơi ÁN-CHÚ, PHẬT LỰC để được siêu-thoát....cúi lạy HỘ-PHÁP từ-bi cứu độ cho chúng con được nương-náo nơi cửa PHẬT”. Rồi cùng nhau chấp tay NIỆM PHẬT lớn lên, thì sẽ được nhận liền”.

Nói xong, Em con tiếp-tục Trì-chú ĐẠI-BI....tiếng thì-thào.... bớt dần, rồi im lặng.... Chờ một hồi lâu mới dám tung mền ra xem, thì không thấy Họ đâu hết. Người của Nó ướt đầm mồ-hôi, nhưng lần này thấy trong mình nhẹ-nhàng, khoẻ-khoắn một cách khác thường, chứ không đau nhức, e-âm như trước.

Con nghĩ, chắc chúng nghe lời Cô bảo, nên đông kéo nhau đi kiếm Chùa ở hết rồi.

Những ngày sau đó, sắc-diện hồng-hào, tươi-trẻ hiện trên gương mặt xinh-xắn của Nó, tay chân nhanh-nhe, lanh-lẹ, trí nhớ tiến triển nhiều hơn, luôn nở nụ-cười vui với mọi người....không còn nổi Sân như trước, nhất là không còn bị chúng MA đánh đập mỗi ngày nữa.

**PHÁP PHẬT KỲ-DIỆU, NHIỆM MẦU THẬT KHÔNG THỂ NGHĨ BÀN,
CÔNG-NĂNG THẦN-DIỆU CỦA CHIẾC MỀN TỖ-LÔ CŨNG VÔ CÙNG TẬN.**

Bắt đầu từ đó Em con tinh-tấn trì-chú ĐẠI-BI, cầu xin Bồ-Tát ban trí-huệ để học hành cho mau nhớ.... Trong ngày nghỉ học, nó ở nhà Sám-hối, trì-chú ĐẠI-BI suốt ngày, Hồi-hướng cho những vong-linh vất-vuông được siêu-thoát.

Tối ngủ nó nằm mộng thấy đức QUÁN THẾ-ÂM Bồ-Tát ngồi trên toà sen giữa lưng Trời mà thuyết giảng về ý-nghĩa và oai-lực của chú ĐẠI-BI cho nó nghe....rồi NGÀI bảo nó viết bài chú ĐẠI-BI vào vở của nó, đang đánh-lẽ BỒ-TÁT... thấy HOA từ trên Trời bay xuống thơm bát-ngát.

Từ đó tới nay Nó học rất giỏi, đặc biệt là nói tiếng ngoại-ngữ rất hay, làm bạn bè, Thầy, Cô trong trường lấy làm ngạc-nhiên vô cùng. Họ hỏi Nó nguyên nhân nào mà tự-nhiên thông-minh dữ vậy. Nó vui vẻ trả lời là do Trì-chú, Niệm PHẬT.

Kính thưa CÔ :

Con nhận biết trên cõi đời hiện đang đây áp người xấu, ác, Bùa ngải, ếm nạn hại người... đã lan-tràn khắp nơi trên thế-giới, vì thế người người đều bị Ma nạn dựa, nhập, khống-chế hết cả, “khí đen” đang bao-phủ mọi nhà, mọi người....mà nếu như tất cả mọi người Phật-tử thấy biết được, tin-nhận được điều rằng :

- Chúng ta đang ở trong tình-trạng nửa sống, nửa chết, nửa siêu, nửa đọa, nửa điên, nửa khùng, nửa tỉnh, nửa mê... lúc hiền, lúc sân, lúc mê, lúc tỉnh, lúc chánh, lúc tà....vv.....hiện nay, rồi phải tự biết nghĩ rằng :
- Rồi sẽ đến phiên Ta....mà biết sợ hãi.

Lập tức, thực-hành Pháp Tu chân-chánh này, với lòng TIN sâu chắc (không nghi-ngờ, không phân-biệt), nhất là được Cô BẢO-ĐĂNG chỉ dạy tận-tình, mà y-giáo phụng-hành không sai khác, thì bảo-đảm sẽ thoát khỏi tất cả chướng nạn.

CÔ thường dạy cho chúng con rằng :

Trong tất cả thứ BẢO (vật), MẠNG BẢO là hơn (tất cả).

Nếu mạng này còn là VÔ-GIÁ BẢO. (Nghĩa là : - MẠNG này còn, thì tất cả còn).

(Câu này ý nói : - Trên cõi đời này, không có gì cao, quý bằng có được cái **Thân** (khỏe mạnh), cái **Huệ-tâm** (Tâm linh minh-mẫn, trong sáng, đầy-đủ trí-huệ, và chánh-kiến) của mình cả. Dù cho có thật nhiều tiền của, danh vọng cao sang, mà bị bao chướng nạn khảo-đảo (làm cho khùng, điên), thì cũng là số không mà thôi.

Cho nên, khi biết mình chưa BỊ, phải lập tức TU-TRÌ để bảo-hộ THÂN, TÂM (huệ mạng) của mình không bị ĐỌA LẠC vào 3 Ác đạo. Mà nếu để lỡ bị LẠC rồi, thì muôn kiếp khó mà quay về.

Phải nhớ rằng :

- KHỔ HẢI VÔ BỒ, HỒI ĐẦU THỊ NGẠN

(Nghĩa là Cái KHỔ nó vô BỒ, mà biết quay đầu lại thì sẽ thấy BẾN ngay).

Gia đình chúng con xin đánh lễ lên chư PHẬT, chư Đại BỒ-TÁT, nhất là đức Mẹ hiền QUÁN THẾ-ÂM Bồ-Tát, kể đến gia đình chúng con thành kính cảm ơn Cô BẢO-ĐĂNG đã hết lòng chỉ dạy, giảng-giải, an-ủi, khuyến nhắc, và la rày (mỗi khi chúng con làm sai, nghĩ trái), chúng con đã y theo lời Cô mà siêng cần tu-tập (đúng pháp), nên mới cứu được Em con, và gia đình con thoát khỏi bao chướng nạn.

Ơn này chúng con xin tạc dạ nghi lòng, và hứa sẽ là những đệ-tử ngoan, triệt để nghe lời Cô chỉ dạy, không sai khác.

Nam-mô A-DI-ĐÀ PHẬT,

Thành kính.

Những đệ-tử thiếu duyên ở tận quê nhà.

